

DANSK PRIVAT RET

6.udg.

Paul Krüger Andersen
H. Krag Jespersen
Aage Michelsen
Jørgen Nørgaard
Hardy Rechnagel
Niels Ørgaard

JURIST- OG ØKONOMFORBUNDETS FORLAG

indgået inden for en række undervisningsområder. Ophavsmandens interesser repræsenteres af institutionen COPY-DAN.

De i § 11, stk. 2, omtalte værker er især sådanne, som kun eksisterer i enkelte eller relativt få eksemplarer. En ret til kopiering af disse værker ville betyde et særligt kraftigt indgreb overfor ophavsmændene. Kunstnere kan dog have en loyal interesse i som øvelse m.v. at foretage kopiering af visse værker, og reglen omfatter derfor – bortset fra bygningsværkerne – kun det forhold, at man lader andre foretage eftergørelsen.

2.1.5.3. Citatretten

Af mere almindelig interesse er også citatretten i § 14, stk. 1, hvorefter det af et offentligt værk er tilladt at citere i overensstemmelse med god skik og i det omfang, som betinges af formålet.

På samme måde kan tidligere offentliggjorte kunstværker m.v. gengives i tilslutning til teksten i kritiske og videnskabelige eller alment oplysende fremstillinger, jfr. § 14, stk. 2.

Nøgleordene i bestemmelsen er »god skik«. Denne retlige standard udtrykker et loyalitetskrav til citeringen.

Hvad kvantiteten af den lovlige citering angår, kan denne ikke fastsættes eksakt. Citatretten kan ikke benyttes til at snylte på andres arbejde for derved selv at frembringe værker, men afgørelsen beror i øvrigt på et konkret skøn.

2.1.5.4. Andre indskrænkninger

Man kan naturligvis ikke sige, hvilke indskrænkninger i ophavsretten der er de vigtigste. Ovenfor er nævnt et par af mere almindelig betydning. Ophavsretslovens kapitel II indeholder yderligere flere regler af mere speciel karakter eller gældende for specielle livsområder.

Der gælder således særlige regler om anvendelse af værker i forbindelse med undervisning, ved gudstjenester m.v., jfr. nærmere §§ 16-18. Endvidere om radioens og TV's stilling i forhold til ophavsmændene og om videreudsendelse af radio- og TV programmer ved kabel- eller radioanlæg, jfr. §§ 21, 22 og 22a.

I §§ 23 og 25 findes regler, der i almindelighed sikrer ejeren af et eksemplar af værket ret til at sprede det pågældende eksemplar videre eller fremvise det offentligt, når værket er udgivet, eller for kunstværkers vedkommende et eksemplar er overdraget til andre. Disse regler er nødvendige, hvis man vil sikre, at ejeren kan råde over sit eksemplar, idet dette

ellers ikke ville være tilladt i henhold til de almindelige regler i § 2. Efter § 24 kræves ikke samtykke til gengivelse af forhandlinger i folketinget, kommunalbestyrelser og andre valgte offentlige myndigheder, i retssager og på offentlige møder til drøftelse af almene spørgsmål.

2.1.6. Ophavsrettens overgang til andre

Ophavsretten kan som andre formuerettigheder i almindelighed overgå til andre ved de forskellige former for overførsel, overdragelse, kreditorfølgning, arv m.v. Rettens karakter gør imidlertid visse særlige regler nødvendige. Ophavsretsloven indeholder i kapitel III (§§ 27 f) regler om de vigtigste overdragelsesmåder.

Efter § 27 kan ophavsmanden med den begrænsning, der følger af § 3, helt eller delvis *overdrage* sin ret til at råde over værket.

Det, som ophavsmanden overdrager, er én eller flere af de beføjelser, som forbeholdes ophavsmanden i § 2. *Droit moral* retten kan ophavsmanden normalt ikke frafalde, jfr. ovenfor, og derfor heller ikke overdrage, jfr. dog § 3, stk. 3.

På aftalen om overdragelse finder de almindelige aftaleregler anvendelse. Ophavsretsloven indeholder yderligere nogle deklaratoriske regler, som finder anvendelse på disse aftaler og som beskytter ophavsmændene i forskellig henseende. Dette gælder f.eks. bestemmelsen i § 27, hvorefter overdragelse af eksemplarer ikke indbefatter overdragelse af ophavsretten, samt den følgende bestemmelse i § 27, hvorefter ophavsmandens overdragelse af en ret til at gøre værket tilgængeligt for almenheden på bestemt måde eller ved bestemte midler ikke giver erhververen ret til at gøre det på andre måder eller ved andre midler. Denne regel indicerer, at overdragelsesaftaler må fortolkes snævert med hensyn til omfanget af overdragelsen.

Ofte overgår ophavsretten til andre umiddelbart efter værkets frembringelse i medfør af ansættelsesforhold af forskellig art. At det dog er frembringeren, som anses som ophavsmand, ses f.eks. af, at beskyttelsens varighed regnes efter hans forhold.

Overdragelsen kan i øvrigt være mere eller mindre fuldstændig. I praksis foretages der normalt kun partielle overdragelser. Et vigtigt eksempel på en kontraktstype om overdragelse af ophavsret er *forlagskontrakten*, der giver ret til at mangfoldiggøre og udgive litterære eller kunstneriske værker. Ophavsretsloven indeholder i §§ 33-40 særlige deklaratoriske regler om forlagsaftaler.

Ophavsretsloven indeholder i øvrigt regler om overdragelse af ophavsret